

ко отдълни очерки, издадено напълно от Гусемакеръ Script IV. От композициите му до нас сж достигнали много малко, — нѣколко шансони и една ламентация.

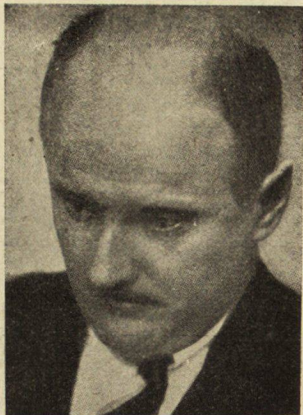
Тирада, tirade, tirada — наричатъ компонистите отъ XVII и XVIII в. мелодически орнаментирания, състоящи се въ диатонични пасажии въ една октава, или повече — въ възходящъ или низходящъ редъ, които иматъ и една по-продължителна (опорна) нота. Т-та може да бжде и хроматическа, или въ терции.

Тире, фр. tiré (отъ гл. *terer*) — при струнните инструменти — когато лжкътъ трѣбва да се движи отъ горе на долу. Бележи се съ знака [] (гл. Пусе).

Тиролиенъ, фр. tyrolienne — танцъ въ $\frac{3}{4}$ тактъ, много приличенъ на лендлера.

Тисенъ, Хайнцъ — Tiessen, Heinz — значителенъ компонистъ, род. 10 апр. 1887 въ Кьонигсбергъ, училъ при Фил. Рюферъ и Вилх. Клате; корепетиторъ въ Кралската опера въ Берлинъ, диригентъ на Академическия оркестъръ тамъ, 1924 основава и ръководи смѣсенъ хоръ отъ работници, отъ 1925 е преподавателъ въ Академическата висша школа за музика въ Берлинъ. Т. е единъ отъ най-ярките представители на северо-германската нова музика, съ свойствената ѝ склонность къмъ баладичното и тъмните тонови краски. Както всички нѣмски модернисти, тъй и у него, има една литературна и философска претовареност. Безъ да е съвършено атонална, неговата музика е построена, често, върху хармоничните на цѣлостна гама, и — при най-голямо разширение на функциите на тоналитета. Творби: две симфонии, „Любовна пѣсень“, „Единъ Ибсеновъ праздникъ“, „Идилия“, „Рондо“ и „Прологъ къмъ една революционна драма“, „Три пиеси“ (къмъ музиката на Шекспировия Хамлетъ) за оркестъръ, септетъ за струненъ квартетъ, флейта, кларинетъ и хорна, единъ струненъ квинтетъ, една клавирна соната, Дуо за цигулка и пиано ор. 35, една „Натуръ-трилогия“ и други пиеси за пиано, една танцова драма, музика къмъ: „Антигона“ (Софокълъ), „Буря“ и „Хамлетъ“ (Шекспиръ), „Донъ Жуанъ“

и „Фаустъ“ (Грабе), „Мерлинъ“ (Имерманъ), „Адвентъ“ (Стринбергъ) и „Маса-човѣкъ“ (Ернстъ Толеръ) и „Авантюра въ moll“ (Хансъ Браунъ). танцовата драма „Саламбо“ (по една идея отъ Кизелхаузенъ), писалъ:

Хайнцъ Тисенъ

„Къмъ историята на новата музика“ (въ Melos-bucherei) — съ една прибавка, въ която сж дадени интересни мнения и характеристики за модерната музика; множество статии въ музикалните списания, — главно „Allg. musikzeitung“. 1930 Т. е провъзгласенъ за членъ на Пруската академия на изкуствата.

Тителузъ, Жанъ — Titelouze, Jean — най-стариятъ французски оргонистъ — родоначалникъ на французското оргоново изкуство, род. 1563 въ С-тъ Омеръ, умр. 1633 въ Руанъ, дето е билъ оргонистъ и каноникъ на катедралата, писалъ една меса и творби за оргонъ — химнии и магнификати.

Титовъ, Алексей Николаевичъ — оперенъ компонистъ, род. 1769, умр. 1827, генералъ-майоръ отъ гвардейската руска конница, писалъ 12 опери: „Присждата на Соломонъ“ (1805), „Лѣковѣрникъ“ (1812), „Татяна сж руситъ“ (1817), „Наталья“ „Хубавата Татьяна“ и др. — въ които подражава Моцарта.